

Dombóvár, 1917. június 6. – Szeged, 1994. március 22.

Apja Tildy Zoltán református lelkész, kisgazdapárti politikus, miniszterelnök, majd köztársasági elnök. 1937-ben Szeghalmon, a Péter András Gimnáziumban érettségizett. Beiratkozott a Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemre, 1941-ben Kolozsvárott államtudományi doktorátust szerzett. 1938-1939-ben a Pesti Napló, majd a Magyarország című napilapok újságírója. 1939 tavaszán belépett a Független Kisgazdapártba. 1939-ben tanulmányokat végzett a londoni természettudományi múzeumban. A második világháború kirobbanása miatt csak nagy nehézségek árán tudott hazatérni. 1941-1942-ben a Dunai Rt.-nél alkalmazták, majd 1944-ig a Tisza Menti Fűrészüzem törökszentmiklósi üzemvezetője volt. A német megszállás után, 1944. március 23-án illegalitásba vonult apja helyett a Gestapo letartóztatta. 1944. október 15-ig börtönben volt. A Horthy-féle kiugrási kísérletkor kiszabadult, Budapest ostromát a Skót Misszió Vörösmarty utcai épületében élte át. 1945-ben a Demokrácia című kisgazdapárti lap szerkesztőségének a munkatársa; 1946-ban egy ideig főszerkesztőként jegyezte a lapot. 1945. november 4-én az FKGP országos listáján nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946. november 28-i hatállyal lemondott a mandátumáról, mivel 1946. október 31-vel kinevezték a Magyar Állami Erdőgazdasági Üzemek elnök-igazgatójává. 1945 és 1947 között az FKGP érdekeltségébe tartozó Filmgyártó Szövetkezet igazgatósági tagja. Nevéhez fűződik az Országos Természetvédelmi Tanács újjászervezése, amelynek 1949-től 1962-ig ő volt a főtitkára. 1962-től 1972-ig az Országos Természetvédelmi Hivatal elnöke. 1972-ben politikai okok miatt elnökhelyettessé minősítették vissza, majd 1974-ben nyugdíjazták. 1964-től 1972-ig a Nemzetközi Madárvédelmi Tanács európai alelnöke.